

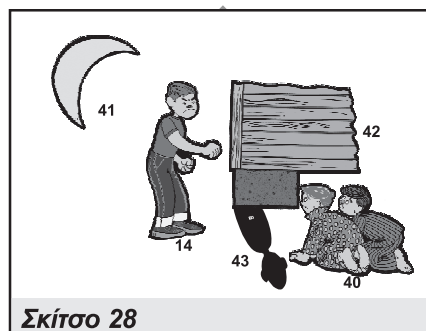
Ένοχος

(Τα εποπικά του μαθήματος θα πρέπει να τοποθετηθούν στον φανελοπίνακα με τη σειρά που αναφέρονται στο μάθημα.)

- 40 Τσάρλυ και Κοκκινομάλλης που μπουσουλούνε
- 41 Φεγγάρι
- 42 Σπιτάκι Livingstone
- 43 Σκιά
- 14 Μάικ
- 17 διώροφα κρεβάτια
- 38 Τσάρλυ που κάθεσαι
- 39 Κοκκινομάλλη που κάθεσαι
- 20 Τσάρλυ ξαπλωμένος
- 21 Κοκκινομάλλη ξαπλωμένος
- 44 κ. Λέιν
- 8 Τσάρλυ
- 9 Κοκκινομάλλη
- 24 Μπαγκάκι 24
- 22 Τσάρλυ που κάθεσαι
- 23 Κοκκινομάλλη που κάθεσαι
- 25 κ. Χαντ
- 45 Αχάν
- 46 μανδύας
- 47 ασήμι
- 48 ραβδί
- 49 ΚΟΙΤΑΞΕ
- 50 ΕΠΙΘΥΜΗΣΕ
- 51 ΠΗΡΕ
- 52 ΕΚΡΥΨΕ
- 53 ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΚΕ
- 54 ΘΑΝΑΤΟΣ

(Τοποθέτησε φεγγάρι 41, Livingstone Lodge 42, σκιά 43, Τσάρλυ και Κοκκινομάλλη που μπουσουλούν 40)

Καθώς ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης μπουσουλούσαν δίπλα στον τοίχο του Livingstone Lodge μια σκιά πρόβαλε μπροστά τους. (Αντικατέστησε σκιά 43, με Μάικ 14.) Η σκιά του Μάικ του μπρατσαδόρου διαγραφόταν κάτω από το φεγγαρόφωτο. Άπλωσε τα χέρια του και με δύναμη άρπαξε τον Τσάρλυ και τον Κοκκινομάλλη από τους ώμους.

Σκίτσο 28

«Εντάξει, εξυπνάκηδες, τι τρέχει;» είπε μιλώντας σιγανά. «Γιατί σέρνεστε γύρω από το σπιτάκι μας; Γιατί;»

Ο Τσάρλυ με ένα τίναγμα κατάφερε να απελευθερωθεί από το χέρι του Μάικ. Μπορούσε να καταλάβει πως ο Μάικ έτρεχε γιατί ανάπνεε γρήγορα.

«Κι εσύ;» ρώτησε ο Τσάρλυ. «Τι γυρεύεις έξω τέτοια ώρα;»

«Δεν είναι δουλειά σου!» απάντησε απότομα ο Μάικ.

«Είναι και παραείναι,» διαφώνησε ο Τσάρλυ. «Ξέρουμε πως βρήκες το κλειδί από το χρηματοκιβώτιο, και δεν έχεις κανένα δικαίωμα να το κρατάς.»

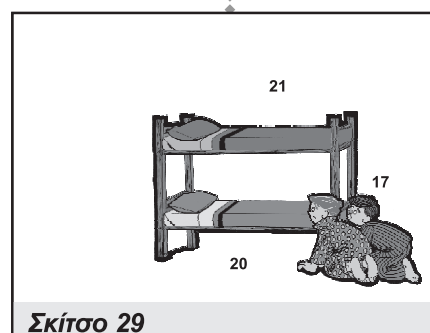
«Πολύ εξυπνάκις, έεεε;» είπε ο Μάικ. «Δεν μπορείτε να αποδείξετε τίποτα. Δεν έχετε καν δει το κλειδί.»

«Εμείς μπορεί να μην είδαμε, ο Θεός όμως το έχει δει,» είπε ο Τσάρλυ.

«Εσείς και οι θρησκεία σας,» ψιθύρισε άγρια ο Μάικ. «Αν είστε τόσο καλοί, προσευχήσου να φανερωθεί το κλειδί!»

«Θα προσευχηθούμε!» είπε ο Τσάρλυ καθώς άρπαξε το χέρι του Κοκκινομάλλη και γύρισαν απότομα για να πάνε πίσω στο σπιτάκι Carrey, αφήνοντας πίσω τους τον Μάικ να μурμουρίζει θυμωμένος.

(Αφαίρεσε Livingstone Lodge 42 και Μάικ 14.) Όταν έφτασαν στην πόρτα του σπιτιού τους σταμάτησαν για λίγο να ακούσουν. Όλα ήταν ήσυχα και δεν ακουγόταν τίποτα εκτός από τις βαθιές ανάσες των αγοριών. Η πόρτα έσκουζε όπως πριν και τους έκανε να σταματήσουν για λίγο. Καμιά κίνηση δεν φαινόταν μέσα στο σπιτάκι, έτσι έκλεισαν αργά την πόρτα πίσω τους. (Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες εκτός από τον Τσάρλυ και τον Κοκκινομάλλη να μπουσουλούνε 40. Τοποθέτησε διώροφα κρεβάτια 17.) Μόλις είχαν φτάσει στα κρεβάτια τους όταν ένα λαμπερό φως έσκισε το σκοτάδι και έπεσε πάνω τους. Ο Τσάρλυ κοίταξε προς το εκτυφλωτικό φως.

Σκίτσο 29

Η αυστηρή φωνή του θείου Τζεφ, έσπασε τη σιωπή. «Εντάξει, αγόρια, πού ήσασταν τέτοια ώρα;» τους ρώτησε.

«Ή...ν...ήμασταν έξω,» κατάφερε να ψελλίσει ο Τσάρλυ.

«Μα είναι έντεκα και τέταρτο,» είπε ο θείος Τζεφ, καθώς έσβησε το φακό, βυθίζοντας πάλι το σπιτάκι σε βαθύ σκοτάδι. Ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης αναστέναξαν με ανακούφιση. (Αντικατέστησε Τσάρλυ και Κοκκινομάλλη που μπουσουλούνε 40, με Τσάρλυ που κάθεται 38 και Κοκκινομάλλη που κάθεται 39, τοποθέτησε θείο Τζέφ 16a.)

«Τι κάνατε έξω τέτια ώρα;» ρώτησε ο θείος Τζεφ.

Τα αγόρια δεν απάντησαν. Ο Τσάρλυ δάγκωσε τα χείλη του.

Ήταν ο θεϊός Τζεφ που έσπασε τη σιωπή. «Μήπως σκαρώνετε καμιά σκανταλιά;»

«Ω, όχι, κύριε!» απάντησε γρήγορα ο Κοκκινομάλλης. «Τίποτα τέτοιο!»

«Θέλω να μου πείτε τι κάνατε εκεί έξω!» επέμεινε ο θεϊός Τζεφ.

«Σε παρακαλώ, θείε Τζεφ,» είπε παρακλητικά ο Τσάρλυ, «δεν κάναμε τίποτα κακό. Πίστεψέ μας. Απλώς ψάχναμε για το κλειδί. Αυτό είναι όλο!»

Το μυστικό φανερώθηκε! Ο Τσάρλυ ένιωσε τον Κοκκινομάλλη να τον σκουντά με θυμό.

«Το κλειδί;» είπε με έκπληξη ο θεϊός Τζεφ. «Εννοείτε το χαμένο κλειδί; Αυτό που ανοίγει το χρηματοκιβώτιο; Αυτό το κλειδί ψάχνατε μέσα στη νύχτα στις έντεκα το βράδυ;» είπε γελώντας.

«Δεν μας πιστεύεις;» ρώτησε ο Τσάρλυ.

«Πρέπει να παραδεχθείτε πως ακούγεται λίγο παράξενο, Τσάρλυ. Λοιπόν, γιατί δεν πάτε τώρα για ύπνο. Θέλω όμως, αύριο, να μου πείτε όλη την ιστορία.»

«Εντάξει, θείε Τζεφ!» απάντησαν τα αγόρια.

(Αντικατέστησε Τσάρλυ 38, και Κοκκινομάλλη 39 με Τσάρλυ ξαπλωμένο 20 και Κοκκινομάλλη ξαπλωμένο 21)

Ο Κοκκινομάλλης και ο Τσάρλυ χώθηκαν στα κρεβάτια τους. Ο ύπνος άργησε να έρθει για τον Τσάρλυ. Καθώς σκεπάστηκε στο κρεβάτι του σκεφτόταν το χαμένο κλειδί. Αν μπορούσαν να αποδείξουν πως ο Μάικ είχε το κλειδί. Πώς όμως θα το 'καναν; Ο Τσάρλυ προσπάθησε να βρει μια λύση στο πρόβλημά τους, μα δεν μπόρεσε. Τελικά αποκοιμήθηκε.

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες)

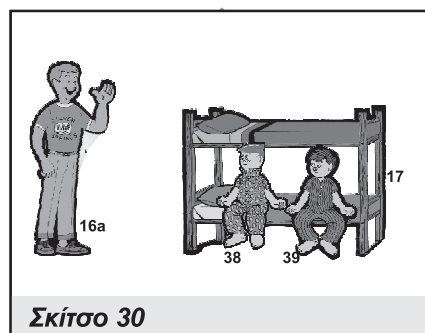
Το επόμενο πρωί, την ώρα του πρωινού, ο Τσάρλυ έριξε μια βιαστική ματιά στον Μάικ, εκείνος του το ανταπέδωσε με ένα πολύ άγριο βλέμμα. Ο Τσάρλυ κουνήθηκε ανήσυχος στην καρέκλα του και συνέχισε να τρώει.

Όταν τελείωσε το πρωινό, ο υπεύθυνος της κατασκήνωσης, ο κ. Λέιν, έκανε νόημα στους κατασκηνωτές να συγχάσουν. *(Τοποθέτησε κ. Λέιν 44.)* Φαινόταν σοβαρός. *Αναρωτιέμαι τι να συμβαίνει, σκέφτηκε ο Τσάρλυ.*

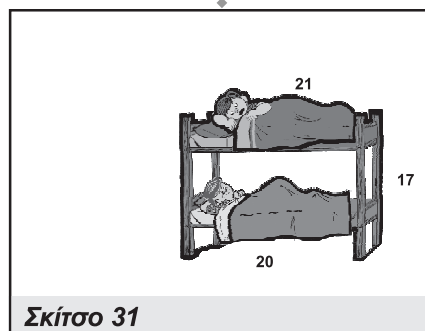
«Υπάρχει ένας κλέφτης στη Βιβλική μας κατασκήνωση,» ανήγγειλε. Οι κατασκηνωτές αναφώνησαν και κοίταξαν με έκπληξη ο ένας τον άλλο. Ο Τσάρλυ έγειρε μπροστά, ενώ ένιωθε το κεφάλι του έτοιμο να σπάσει.

«Χθες βράδυ κάποιος μπήκε στο γραφείο και άνοιξε το χρηματοκιβώτιο. Λείπουν πεντακόσια ευρώ. Πιστεύουμε πως κάποιος βρήκε το κλειδί για το χρηματοκιβώτιο και το χρησιμοποίησε για να ληστέψει το Θεό!»

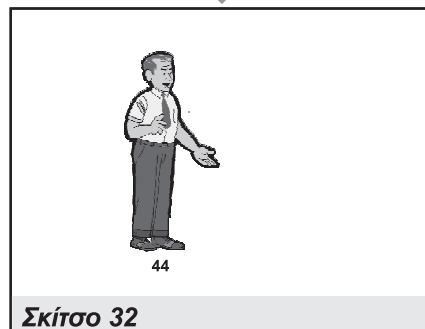
Οι λέξεις να «ληστέψει το Θεό» έκαναν τον Τσάρλυ να ανατριχιάσει. Ποιος μπορεί να έκανε ένα τέτοιο πράγμα; Τότε σκέφτηκε τον Μάικ. *Πρέπει να ήταν ο Μάικ. Γι' αυτό ήταν ξύπνιος τόσο αργά χθες βράδυ όταν με τον Κοκκινομάλλη πέσαμε πάνω του έξω από το Livingstone Lodge.*

Σκίτσο 30

Σκίτσο 31

Σκίτσο 32

Από την απέναντι μεριά του τραπεζιού ο θεός Τζεφ κοιτούσε τον Τσάρλυ με βλέμμα σκληρό. Ο Τσάρλυ χαμογέλασε, μα ο θεός Τζεφ κούνησε το κεφάλι του λυπημένος. Ένας παράξενος φόβος γέμισε την καρδιά του Τσάρλυ. *Ο θεός Τζεφ πρέπει να σκέφτεται πως εκείνος και ο Κοκκινομάλλης πήραν τα χρήματα! Και βέβαια! Ήταν ολοφάνερο. Τους είχε τσακώσει να μπαίνουν κρυφά στο σπιτάκι την ώρα που όλοι κοιμόταν.* Ο Τσάρλυ ένιωσε να παγώνει από το φόβο του. Γύρισε και κοίταξε πάλι τον διευθυντή.

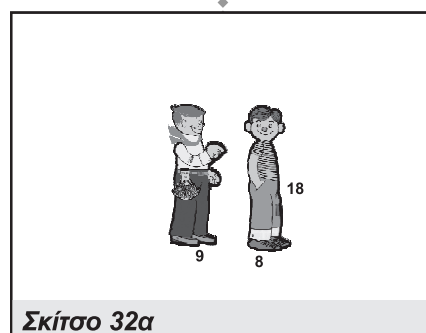
«Αν κάποιος από σας παιδιά πήρε τα χρήματα,» συνέχισε ο κ. Λέιν, «Τον θερμοπαρακαλώ να τα επιστρέψει. Υποσχόμαστε πως θα δείξουμε κατανόηση και θα τον βοηθήσουμε. Αν τα χρήματα δεν επιστραφούν μέχρι το απόγευμα τότε θα αναγκαστούμε να πάρουμε σκληρά μέτρα. Θα ψάξουμε πολύ προσεκτικά όλα τα σπιτάκια. Ωστόσο ελπίζω, πως δεν θα χρειαστεί. Πιστεύω πως κανένας από σας που βρίσκεται εδώ δε ήθελε να ζήσει την υπόλοιπη ζωή του έχοντας την ενοχή στην καρδιά του πως έκλεψε το Θεό.»

(Αφαίρεσε κ. Λέιν 44, τοποθέτησε Τσάρλυ 8 και Κοκκινομάλλη 9)

Μετά το πρωινό, ο Τσάρλυ έτρεξε να βρει τον Κοκκινομάλλη. «Πω πω που μπλέξαμε!» είπε. «Όλοι θα νομίσουν πως εμείς πήραμε τα χρήματα χθες βράδυ.»

Ο Κοκκινομάλλης συμφώνησε. «Το ξέρω. Ο ένοχος όμως είναι ο Μάικ, και είμαι σίγουρος γι' αυτό.»

«Κι εγώ το πιστεύω,» είπε ο Τσάρλυ, «πώς όμως θα μπορέσουμε να το αποδείξουμε; Εδώ δεν μπορούμε να αποδείξουμε πως έχει το χρυσό κλειδί.»

«Βάζω στοίχημα πως το έχει κρύψει κάπου, όπως επίσης και τα χρήματα. Κανείς δεν θα μπορέσει να τα βρει.»

«Φοβάμαι,» είπε νευρικά ο Τσάρλυ. «Ο τρόπος που με κοίταξε ο θεός Τζεφ σήμερα το πρωί με κάνει να αισθάνομαι σαν εγκληματίας.»

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες. Τοποθέτησε παγκάκι 24, Τσάρλυ που κάθεται 22, Κοκκινομάλλη που κάθεται 23, κ. Χαντ 25)

Στη Βιβλική μελέτη εκείνο το πρωινό, ο κ. Χαντ μίλησε για τον απερίσκεπτο κλέφτη. Στο άκουσμα της λέξης «κλέφτης» οι περισσότεροι κατασκηνωτές ανακάθισαν στη θέση τους. Ο Τσάρλυ ξεροκατάπιε. Ένιωσε πολύ παράξενα. Στην άλλη μεριά του διαδρόμου ο Μάικ καθόταν τεμπέλικα στη θέση του.

Η βροντερή φωνή του κ. Χαντ, τράβηξε την προσοχή του Τσάρλυ πίσω στην ιστορία.

«Ο στρατός των Ισραηλιτών, κάτω από την καθοδήγηση του Ιησού του Ναυή, είχε κυριεύσει τη μεγάλη πόλη Ιεριχώ. Τα τείχη είχαν πέσει και ο στρατός είχε μπει μέσα. Έπρεπε να καούν όλα, εκτός από το χρυσάφι και το ασήμι, τα οποία ήθελε ο Θεός να μπουν στο θησαυροφυλάκιο Του. Ο Θεός είχε δώσει αυστηρές εντολές που απαγόρευαν στους στρατιώτες να πάρουν οτιδήποτε από την πόλη για τον εαυτό τους.

«Ο Αχάν *(τοποθέτησε Αχάν 45 στην πάνω γωνία του πίνακα)*, ένας από τους στρατιώτες του Ιησού του Ναυή, ήξερε πως ο Θεός εννοούσε όσα έλεγε. Όμως, όταν μπήκε στην πόλη σκόνηταξε πάνω στα χαλάσματα και τα μάτια του έπεσαν πάνω σε τρία πολύ όμορφα πράγματα: ένα υπέροχο μανδύα *(τοποθέτησε μανδύα 46)*, μπόλικο ασήμι – διακόσιους σίκλους *(τοποθέτησε ασήμι 47)* και ένα χρυσό ραβδί *(τοποθέτησε ραβδί 48.)* Καθώς τα κοιτούσε άρχισε να σκέφτεται πόσο υπέροχα ήταν και σύντομα τα

επιθύμησε. Αυτό σημαίνει πως ήθελε πολύ να τα κάνει δικά του. Κοίταξε βιαστικά γύρω του για να δει αν κανένας στρατιώτης τον έβλεπε, έπειτα πιστεύοντας πως ήταν μόνος, πήρε τα πράγματα που βρήκε και τα έθαψε κάτω από τη σκηνή του.

«Όμως, ο Αχάν δεν μπορούσε να κρύψει την αμαρτία του από τον Θεό. Ο Θεός γνώριζε τι είχε κάνει ο Αχάν, και ήθελε όλος ο λαός Ισραήλ να γνωρίσει πως η αμαρτία δεν ανταποδίδει καλό και κανείς δεν μπορεί να παρακούσει τον Θεό χωρίς να τιμωρηθεί. Τι συνέβη; Ο στρατός του Ιησού του Ναυή έχασε την επόμενη μάχη – εναντίον μιας πόλης που ήταν πολύ πιο μικρή από την Ιερικώ. Αυτό προβλημάτισε τον Ιησού του Ναυή. Αναρωτιόταν γιατί δεν κέρδισαν τη μάχη.

«Ο Θεός είπε στον Ιησού του Ναυή το λόγο για τον οποίο έχασαν τη μάχη: Κάποιοι από το στρατό των Ισραηλιτών αμάρτησε παίρνοντας απαγορευμένα πράγματα από την πόλη της Ιερικώ. Ο Ιησούς του Ναυή διέταξε τις φυλές μία – μία να περάσουν από μπροστά του. Όταν πέρασε ο Αχάν, ο Θεός είπε, «αυτός είναι ο άνδρας!»

«Η αμαρτία του Αχάν αποκαλύφθηκε, κι εκείνος θα έπρεπε να τιμωρηθεί όπως είχε υποσχεθεί ο Θεός. Έτσι, ο λαός λιθοβόλησε και έκαψε αυτόν και την οικογένειά του, τα πρόβατα του, τα βόδια του και όλα τα υπάρχοντά του. Ο απερίσκεπτος κλέφτης έγινε αιτία να πέσει η τιμωρία όχι μόνο σ' αυτόν αλλά και σ' αυτούς που αγαπούσε.

«Ο κόσμος μας είναι γεμάτος ανθρώπους σαν τον Αχάν. Βέβαια, μπορεί να μην είμαστε όλοι κλέφτες σαν τον Αχάν, όμως όλοι μας έχουμε αμαρτήσει. Και τα βήματα της αμαρτίας είναι τα ίδια με εκείνα στις μέρες του Αχάν.

«Το πρώτο βήμα της αμαρτίας του Αχάν, ήταν όταν είδε ή *κοίταξε (τοποθέτησε λωρίδα χαρτί 49)*, τα απαγορευμένα εκείνα πράγματα (δες Ιησούς του Ναυή 7:31). Το πιο σωστό που έπρεπε να κάνει θα ήταν να απομακρυνθεί αμέσως, μα εκείνος συνέχισε να τα κοιτά. Τα πράγματα που κι εμείς σήμερα βλέπουμε, τα πράγματα που διαβάζουμε στα βιβλία, τα πράγματα που βλέπουμε στην τηλεόραση – επηρεάζουν τη ζωή μας. Το άτομο εκείνο που συνεχώς βλέπει ανθρώπους να χτυπιούνται, σύντομα θα θέλει κι εκείνο να δοκιμάσει για να δει πώς είναι. Αν κι ΕΣΥ βλέπεις πράγματα άσχημα, σύντομα η καρδιά σου θα επιθυμήσει να τα κάνει. Η Βίβλος μας λέει, «Ανεξεύρετα είναι τα βάθη της ανθρώπινης καρδιάς! Είναι τόσο απατηλή και αδιόρθωτη, ποιος μπορεί να τη γνωρίσει σε βάθος;» (Ιερεμίας 17:9) Η καρδιά του Αχάν τον εξαπάτησε καθώς κοιτούσε τα απαγορευμένα εκείνα πράγματα στην Ιερικώ. Νόμιζε πως μπορούσε να πάρει τα απαγορευμένα πράγματα και να ξεφύγει.

«Το δεύτερο βήμα που έκανε στην αμαρτία ο Αχάν ήταν όταν *επιθύμησε (τοποθέτησε λωρίδα χαρτί 50)* τα απαγορευμένα αντικείμενα. (Δες Ιησού του Ναυή 7:21). Συχνά όταν κοιτάζουμε κάτι αυτό μας οδηγεί στην επιθυμία. Όταν βλέπουμε τον πειρασμό θα πρέπει να τρέχουμε μακριά του. (Ανάφερε την ιστορία του Αδάμ και της Εύας).

«Το τρίτο βήμα του Αχάν ήταν όταν *πήρε (τοποθέτησε λωρίδα χαρτί 51)* τα απαγορευμένα πράγματα. Αμάρτησε! ΠΟΣΟ πολύ θα πρέπει να φυλάμε τα μάτια μας και το νου μας μήπως μας οδηγήσουν να κάνουμε κάτι που δεν είναι σωστό.

«Στη συνέχεια ο Αχάν έκρυψε *(τοποθέτησε λωρίδα χαρτί 52)*, τα πράγματα στη σκηνή του. Προσπάθησε να κρύψει το κακό που έκανε. Έτσι και οι χριστιανοί σήμερα, προσπαθούν να κρύψουν τις αμαρτίες τους. Προσπαθούν να κρυφτούν από το Θεό,

όπως ακριβώς έκανε ο Αδάμ και η Εύα όταν προσπάθησαν να κρυφτούν στον κήπο της Εδέμ. Η αλήθεια είναι όμως, πως δεν μπορούμε να κρυφτούμε από τον Θεό, όπου και αν πάμε, Εκείνος μας βλέπει.

«Τελικά, η αμαρτία του Αχάν *αποκαλύφθηκε (τοποθέτησε λωρίδα χαρτί 53)*. Ο Θεός έχει πει, «Να ξέρετε ότι η αμαρτία σας θα φέρει την τιμωρία...» (Αριθμοί 32:23). ΠΟΣΟ αληθινό είναι αυτό. Ίσως νομίζουμε πως μπορούμε να ξεφύγουμε, μα ο Θεός γνωρίζει τα πάντα και κάποια μέρα θα ξεσκεπάσει την αμαρτία.

«Ο Θεός όχι μόνο γνωρίζει την αμαρτία μας, αλλά και τη μισεί. Κάποια μέρα θα μας τιμωρήσει γι' αυτήν. Η τιμωρία για την αμαρτία είναι ο ΘΑΝΑΤΟΣ (*πρόσθεσε 54*).

Αιώνιος θάνατος σημαίνει παντοτινός χωρισμός από τον Θεό. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο ο Θεός έστειλε το Γιο Του, τον Κύριο Ιησού Χριστό, στη γη μας. Ο Ιησούς πέθανε στο σταυρό για να πάρει πάνω Του την τιμωρία για όλες μας τις αμαρτίες. Πέθανε στη θέση μας. (*Τοποθέτησε ΣΤΑΥΡΟΣ 55 πάνω στη λέξη ΘΑΝΑΤΟΣ.*) Γεύθηκε το θάνατο για μας. Όταν το πιστεύουμε αυτό και δεχτούμε τον Κύριο Ιησού στην ζωή μας συγχωρεί και μας καθαρίζει. Η αμαρτία που κάποτε αποκαλύφθηκε στην καρδιά μας, τώρα καλύφθηκε – σκεπάστηκε!

«Σήμερα στην κατασκήνωση Silver Spring Ασημένια Πηγή υπάρχει ένας απερίσκεπτος κλέφτης. Έχει παρακούσει τον Θεό κι έχει πάρει κάτι που δεν του ανήκει. Ίσως καταφέρει να τη γλιτώσει για λίγο. Αλλά, όπως και ο Αχάν, η αμαρτία του μια μέρα θα αποκαλυφθεί και θα πρέπει να τιμωρηθεί γι' αυτήν..»

Ο Τσάρλυ έριξε μια κλεφτή ματιά στον Μάικ, ο οποίος συνέχιζε να κάθεται τεμπέλικα στην καρέκλα του και να κοιτάζει σκυθρωπός στο πάτωμα.

(*Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες*)

Εκείνο το απόγευμα ο θείος Τζεφ είπε, «Τσάρλυ, θέλω για λίγα λεπτά να μιλήσω σε σένα και τον Κοκκινομάλλη στο σπιτάκι μας.»

Ο Τσάρλυ ξεροκατάπιε, «Μ...μάλιστα κύριε!»

(*Τοποθέτησε διώροφα κρεβάτια 17, Τσάρλυ που κάθεται 22, Κοκκινομάλλη που κάθεται, 23, θείο Τζεφ 16*)

Όταν έφτασαν στο σπιτάκι ο θείος Τζεφ τους είπε να καθίσουν. «Πολύ ωραία,» είπε, «θέλω να μου πείτε τώρα όλη την ιστορία.»

«Ποια ιστορία;» ρώτησε αθώα ο Κοκκινο-μάλλης.

«Για τη ληστεία,» είπε ο θείος Τζεφ. «Θέλω να μου τα πείτε όλα – πού βρήκατε το κλειδί, πού κρύψατε τα χρήματα.»

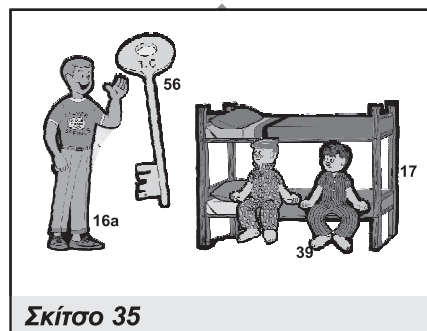
«Μμμ...μα εμείς δεν πήραμε τα χρήματα!» είπε ο Τσάρλυ.

«Και δεν έχουμε το κλειδί, ούτε καν το έχουμε δει!»

«Τότε, λοιπόν, μπορείτε να μου πείτε τι κάνατε χθες βράδυ έξω από το σπιτάκι στις έντεκα η ώρα; Ξέρουμε πως τα χρήματα χάθηκαν την ίδια ώρα που ήσασταν έξω.»

«Πώς ξέρετε ότι τα χρήματα κλάπηκαν στις έντεκα η ώρα;» ρώτησε νευρικά ο Κοκκινομάλλης.

«Ο κλέφτης μπερδεύτηκε στο καλώδιο του ηλεκτρικού ρολογιού και το έβγαλε από την πρίζα. Το ρολόι σταμάτησε να λειτουργεί ακριβώς δύο λεπτά μετά τις έντεκα.»

Σκίτσο 35

Ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης κοίταξαν ο ένας τον άλλο, δεν πίστευαν αυτά που άκουγαν. Τότε ο Τσάρλυ θυμήθηκε πως ο Μάικ ήταν λαχανιασμένος όταν τον είδαν στο σκοτάδι έξω από το σπιτάκι Livingstone Lodge. *Μόλις θα είχε κλέψει τα χρήματα και γυρνούσε στο σπιτάκι του*, σκέφτηκε ο Τσάρλυ.

«Εντάξει,» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Θα σας πούμε όλη την ιστορία.» Ο θείος Τζεφ χαμογέλασε ικανοποιημένος.

«Προχθές είδαμε το Μάικ τον μπρατσαδόρο να σκύβει και να παίρνει κάτι από το γρασίδι κοντά στην τραπεζαρία. Δεν ήθελε να μας δείξει τι ήταν αυτό που βρήκε, όμως όταν μας είπατε για το χαμένο κλειδί σκεφτήκαμε πως ήταν αυτό που είχε βρει ο Μάικ.»

«Ναιεε,» διέκοψε ο Τσάρλυ. «Ζήτησε το μάτσο με τα κλειδιά μου, και φανταστήκαμε πως ίσως να ένιωθε καλύτερα που είχε βρει ένα τόσο σημαντικό κλειδί.»

«Έπειτα,» συνέχισε ο Κοκκινομάλλης, «αποφασίσαμε να βρούμε αν πραγματικά ο Μάικ είχε βρει το χαμένο κλειδί. Αυτό προσπαθούσαμε να κάνουμε χθες βράδυ. Είχαμε πάει κρυφά προς το Livingstone Lodge για να ψάξουμε τα πράγματά του.»

«Και το βρήκατε;» ρώτησε ο θείος Τζεφ.

«Όχι!» είπε ο Τσάρλυ. «Ο Μάικ μας έπιασε ενώ μπουσουλούσαμε κρυφά έξω από το σπιτάκι του. Όταν γυρίσαμε πίσω μας ακούσατε που μπήκαμε.»

«Κατάλαβα,» είπε ο θείος Τζεφ. Έβαλε το χέρι στην τσέπη του. «Και πώς το εξηγείτε αυτό;» ρώτησε, βγάζοντας από την τσέπη του ένα γυαλιστερό χρυσό κλειδί (*τοποθέτησε κλειδί 56*) και το σήκωσε για να το δουν τα αγόρια. Χαραγμένο στο πάνω μέρος του κλειδιού ήταν τα γράμματα TC.

«Πού το βρήκατε;» ρώτησε με κομμένη την αναπνοή του ο Τσάρλυ.

«Το βρήκα Τσάρλυ, σήμερα το πρωί, σε μια γωνία της βαλίτσας σου, την ώρα που ήσασταν στο μάθημα!»

Εφαρμογή

Στο σημερινό μας μάθημα είδαμε τα τρία άσχημα βήματα που οδηγούν στην αμαρτία. Πόσο πολύ θα πρέπει να φυλάξουμε (προστατέψουμε) τα μάτια μας και τις σκέψεις μας μήπως και μας ξεγελάσει ο Σατανάς και κάνουμε κάποιο λάθος (κακό) και αυτό θα μας οδηγήσει στην τιμωρία, στις τύψεις και στη λύπη. Μην ξεχνάτε πως δεν μπορούμε να κρυφτούμε από τον Θεό. Οι αμαρτίες μας σίγουρα θα μας βρουν.

Ο Θεός βλέπει όλα όσα κάνουμε, και γνωρίζει όλα όσα σκεφτόμαστε. Υπάρχει όμως συγχώρεση και ασφάλεια στο σταυρό (55). Εκεί όπου ο Ιησούς πέθανε και έχυσε το πολύτιμο Του αίμα για μας. Πήρε πάνω Του την τιμωρία που μας άξιζε.

Όταν Τον εμπιστευθούμε, μας καθαρίζει από την αμαρτία και μας χαρίζει καινούργια ζωή. Εσύ, Τον έχεις εμπιστευτεί ως Σωτήρα σου;

Αν είσαι πιστός, προσέχεις τα μάτια και το νου σου μήπως και παρασυρθούν από τον πειρασμό. Μην εξαπατηθείς όπως ο Αχάν. Άφησε τον Θεό να δοξαστεί μέσα από τη ζωή σου. Να Τον υπακούς πάντοτε.